DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

20 lutego — Nr. 5 — Rok 1935.

Cena numeru niniejszego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 90 gr, poleconą zł 1,20. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRA SKARBU:

ZARZĄDZENIA MINISTRA SKARBU:

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA:

81.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 stycznia 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie wyznaczenia i rozdziału ostatecznych kontyngentów cukru na czas od 1 października 1934 r. do 30 września 1935 r.

Na podstawie art. 1, 3, 12 i 16 ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem na obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 630) w brzmieniu ustawy z dnia 5 listopada 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 770) i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 818) zarządza się co następuje:

§ 1. Wyznacza się na okres czasu od 1 października 1934 r. do 30 września 1935 r. ostateczne kontyngenty cukru:

a) zasadniczy w ilości 2.877.610 q cukru białego,
b) zapasowy w ilości 215.820 q cukru białego,
c) eksportowy w ilości 2.779.308 q cukru białego.

§ 2. Ostateczne kontyngenty, określone w § 1 rozdziela się zgodnie z postanowieniami art. 3 i 12 powyższej ustawy pomiędzy wszystkie czynne w bieżącej kampanji cukrownie w sposób podany w przyległym załączniku.

§ 3. Na pokrycie kontyngentu eksportowego może służyć cukier zarówno biały, jak surowy I i II rzutu. Cukier surowy, wywożony zagranicę, zalicza się na poczet kontyngentu eksportowego w wysokości 90% wagi bez względu na gatunek.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 13 lutego 1935 r. Nr. 8, poz. 42).

Załącznik do § 2 rozp. Min. Skarbu z dn. 15 stycznia 1935 r. (poz. 81).

L. p.	CUKROWNIA	Produkcja w kampanji 1934/35	Kontyngent zasadniczy 71,693%	Kontyngent zapasowy 7,5% kontyngentu zasadniczego	Kontyngent eksportowy
1	Sokołów	21.568	15.463	1.160	14.935
2	Irena	22.889	16.410	1.231	15.849
3	Milejów	23.351	16.741	1.256	16.169
4	Guzów	24.272	17.401	1.305	16.807
5	Włostów	24.330	17.443	1.308	16.847
6	Korzec	24.646	17.669	1.325	17.066
7	Opole	26.086	18.702	1.403	18.063
8	Krasiniec	27.740	19.688	1.492	19.208
9	Chełmica	28.958	20.761	1.557	20.052
10	Klemensów	28.023	20.090	1.507	19.404
11	Michałów	29.910	21.443	1.608	20.711
12	Chybie	30.552	21.904	1.643	21.155
13	Garbów	31.697	22.724	1.704	21.948
14	Ostrowite	31.801	22.799	1.710	22.020
15	Łanięta	32.488	23.292	1.747	22.496
16	Częstocice	33.264	23.848	1.789	23.033
17	Nieledew	33.284	23.862	1.790	23.047
18	Izabelin	33.854	24.271	1.820	23.442
19	Świecie	37.115	26.609	1.996	25.700
20	Wożuczyn	38.085	27.304	2.048	26.372
21	Łubno	38.174	27.368	2.053	26.433
22	Karwice	40.371	28.943	2.171	27.954
23	Leśmierz	41.196	29.535	2.215	28.526
24	Wieluń	41.350	29.645	2.223	28.632
25	Józefów	43.236	30.997	2.325	29.938
26	Ciechanów	44.499	31.903	2.393	30.813
27	Gosławice	45.377	32.532	2.440	31.421
28	Strzyżów	45.457	32.589	2.444	31.476
29	Mała Wieś	47.861	34.313	2.573	33.141
30	Borowiczki	49.260	35.316	2.649	34.110
31	Rejowiec	49.667	35.608	2.670	34.391
32	Szpanów	49.703	35.634	2.672	34.416
33	Zduny	49.710	35.638	2.673	34.422
34	Babino Tom.	50.595	36.273	2.720	35.034
35	Mełno	54.601	39.145	2.936	37.808
36	Gniezno	56.625	40.596	3.045	39.209
37	Horodenka	57.461	41.195	3.090	39.788
38	Lublin	57.753	41.405	3.105	39.990
39	Przeworsk	60.395	43.299	3.247	41.820
40	Unisław	61.275	43.930	3.295	42.429
41	Dobre	64.284	46.087	3.456	44.513
42	Wierzchosławice	64.455	46.210	3.466	44.632
43	Zbiersk	66.458	47.646	3.573	46.018
44	Ostrowy	67.045	48.067	3.605	46.425
45	Dobrzelin	69.588	49.890	3.742	48.185
46	Środa	82.331	59.026	4.427	57.009
47	Pelplin	86.866	62.277	4.671	60.149
48	Żnin	88.045	63.122	4.734	60.966
49	Chodorów	88.929	63.756	4.782	61.578
50	Tuczno	89.702	64.310	4.823	62.113
51	Kościan	101.173	72.534	5.440	70.056
52	Nakło	110.177	78.989	5.924	76.292
53	Września	110.808	79.442	5.958	76.728

L. p.	CUKROWNIA	Produkcja w kampanji 1934/35	Kontyngent zasadniczy 71.693%	Kontyngent zapasowy 7,5% kontyngentu zasadniczego	Kontyngent eksportowy
54	Szamotuły	111.546	79.971	5.998	77.239
55	Miejska Górka	113.478	81.356	6.102	78.577
56	Gostyń	113.624	81.460	6.109	78.678
57	Mątwy	115.069	82.496	6.187	79.678
58	Kruszwica	115.713	82.958	6.222	80.124
59	Brześć Kujawski	118.395	84.881	6.366	81.982
60	Witaszyce	130.958	93.888	7.041	90.680
61	Kujawy	135.123	96.874	7.265	93.564
62	Opalenica	186.388	133.627	10.022	129.062
63	Chełmża	215.160	154.255	11.569	148.985
	Razem:	4.013.794	2.877.610	215.820	2.779.308

82.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 stycznia 1935 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżce celnej na jabłka świeże.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. „a" rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy przywozie niżej wymienionego towaru pobiera się za pozwoleniem Ministra Skarbu cło zniżone w następującej wysokości:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło zniżone od 100 kg w złotych
z 53 i z uwagi	Jabłka świeże przywożone luzem i we wszelkiego rodzaju opakowaniach od 15 do 80 kg, sprowadzane w okresie od 1 stycznia 1935 r. do 31 marca 1935 r. włącznie	35

§ 2. W stosunku do towaru, który na podstawie niniejszego rozporządzenia mógłby korzystać ze zniżki celnej, lecz który na skutek braku pozwolenia został oclony bez zastosowania tej zniżki, może być wydane pozwolenie i zarządzony zwrot różnicy należności między cłem normalnem a zniżonem, jeżeli:

a) zostanie ustalona przez urząd celny tożsamość towaru przed wydaniem jego do wolnego obrotu,

b) podanie o zastosowanie zniżki celnej będzie złożone w ciągu dni 30-tu od dnia ostatecznego ustalenia wyniku rewizji przez urząd celny albo w drodze odwołania przez Ministerstwo Skarbu.

Jeżeli petent wystąpi o zniżkę celną przed sprowadzeniem towaru lecz ocli go za cłem normalnem zanim zostanie wydane pozwolenie na zastosowanie zniżki celnej, to w takich przypadkach zwrot różnicy pomiędzy cłem normalnem a zniżonem następuje na skutek podania petenta do Ministerstwa Skarbu, złożonego w przeciągu 30-tu dni od daty udzielenia pozwolenia na zastosowanie zniżki celnej wraz z kwitem celnym oraz z dowodami, stwierdzającemi, zgodnie z niniejszem rozporządzeniem, tożsamość towaru.

§ 3. Pozwolenia Ministra Skarbu na zastosowanie zniżonego cła, wydane na podstawie rozporządzenia z dnia 10 grudnia 1934 r. o zniżkach celnych na jabłka świeże (Dz. U. R. P. Nr. 107, poz. 953) i do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia jeszcze niezrealizowane, zachowują ważność na przeciąg czasu wskazany w tych pozwoleniach z tem, że jabłka świeże, objęte temi pozwoleniami, począwszy od dnia 1 stycznia 1935 r. korzystają ze zniżonego cła w wysokości zł 35 od 100 kg.

Za jabłka świeże, które w czasie od 1 stycznia 1935 r. do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zostały ostatecznie odprawione z zastosowaniem zniżonego cła zł 65 od 100 kg, może być zwrócona różnica pomiędzy należnościami pobranemi przy zastosowaniu zniżonego cła zł 65 od 100 kg a należnościami przypadającemi przy zastosowaniu zniżonej stawki celnej zł 35 od 100 kg, o ile w ciągu dni 30-tu od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia zainteresowani złożą we właściwych urzędach celnych odpowiednie podania.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1935 r. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 10 grudnia 1934 r. o zniżkach celnych na jabłka świeże (Dz. U. R. P. Nr. 107, poz. 953).

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 13 lutego 1935 r. Nr. 8, poz. 43).

83.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 stycznia 1935 r.

w sprawie przeniesienia siedziby Oddziału Urzędu Celnego w Cieszynie.

Na podstawie art. 8 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. Siedzibę Oddziału Urzędu Celnego w Cieszynie przenosi się z Cieszyna czeskiego na stację kolejową Cieszyn. W związku z tem Oddział Urzędu Celnego Cieszyn Dworzec Czeski otrzymuje nazwę „Oddział Urzędu Celnego Cieszyn Dworzec".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 31 stycznia 1935 r.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

84.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 stycznia 1935 r.

w sprawie zwalniania od zamknięcia celnego niektórych składów celnych, przeznaczonych do przechowywania pewnego rodzaju towarów.

Na podstawie art. 62 ust. 7 oraz art. 135 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Od zamknięcia celnego mogą być zwalniane poszczególne składy celne przeznaczone do przechowywania śledzi solonych przywożonych w beczkach i półbeczkach, jaj, drobiu bitego i masła.

§ 2. Zwolnione od zamknięcia celnego składy celne pozostają pod kontrolą celną.

§ 3. Zgłoszenie towarów na skład celny bez zamknięcia celnego, przyjmowanie tych towarów do składu, jak i dalsza odprawa ich, odbywa się na ogólnych zasadach ustalonych obowiązującemi przepisami dla składów celnych (publicznych i prywatnych) z tem odchyleniem, że przy przyjęciu towarów do publicznego składu celnego urząd celny sprawdza taryfową ilość i jakość towaru i dane te umieszcza w zgłoszeniu celnem na skład.

§ 4. Przyjmowanie towarów do składu celnego bez zamknięcia celnego, jak również podejmowanie towarów z tego składu, odbywa się w obecności funkcjonarjusza celnego; podjęcie towaru ze składu do wolnego obrotu może nastąpić po uiszczeniu przypadających należności celnych i zadośćuczynieniu wszystkim warunkom, wymaganym przy ostatecznej odprawie celnej przywozowej.

§ 5. Szczegółowe warunki, na jakich mają być prowadzone składy celne bez zamknięcia celnego, będą określone w koncesjach (zezwoleniach) wydawanych w myśl art. 63 ust. 2 względnie art. 71 ust. 1 prawa celnego.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1935 r.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

85.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 5 lutego 1935 r.

w przedmiocie przesunięcia terminu do składania zeznań dla wymiaru podatku dochodowego na rok 1935 przez osoby fizyczne i spadki wakujące (nieobjęte), prowadzące księgi handlowe lub gospodarcze oraz terminu płatności przedpłaty.

Na podstawie art. 150 § 1 i art. 103 § 4 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 39, poz. 346) zarządzam co następuje:

§ 1. Termin do składania zeznań dla wymiaru podatku dochodowego, wyznaczony w art. 75 lit. a) Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 39, poz. 346), dla osób fizycznych i spadków wakujących, prowadzących księgi handlowe lub gospodarcze zgodnie z przepisami art. 87 Ordynacji Podatkowej, przesuwa się w roku podatkowym 1935 do dnia 1 kwietnia 1935 r.

§ 2. Termin płatności przedpłaty, przewidzianej w p. 2 par. 82 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 września 1934 r. o wykonaniu Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 821) dla osób wymienionych w § 1, przesuwa się do dnia 1 kwietnia 1935 r.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 14 lutego 1935 r. Nr. 9, poz. 50).

86.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 stycznia 1935 r.

o normach szacunku i cenach wykupu krajowego surowca tytoniowego.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy" (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 240) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustanawia się dołączoną do niniejszego rozporządzenia taryfę wykupu tytoniu krajowego, określającą zasady klasyfikowania i ustalania cen liści tytoniowych, odstępowanych przez plantatorów w myśl obowiązujących przepisów przedsiębiorstwu „Polski Monopol Tytoniowy".

Przy stosowaniu dołączonej taryfy dla ustalenia szacunku i obliczenia należności, przypadającej plantatorowi za dostarczone liście tytoniowe, należy uwzględniać postanowienia §§ 2 — 9 niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Taryfa obejmuje liście tytoniowe użyteczne, t. j. nadające się do fabrykacji wyrobów tytoniowych.

Nienadające się do fabrykacji wyrobów tytoniowych liście i części liści tytoniowych, zanieczyszczone obcemi domieszkami, niedojrzałe, niesuszone, zniszczone przez choroby, zmarznięte, rażone pleśnią lub w inny sposób zepsute uznaje się za materjał nieużyteczny (nieużytek tytoniowy).

Wiązki liści, w których obok użytecznych znajduje się nieużytek, odbierane będą jako materjał nieużyteczny.

§ 3. Uszkodzenia mechaniczne liści tytoniowych powodują następujące skutki dla klasyfikacji tych liści:

a) liście tytoni wszystkich kategoryj, zniszczone mechanicznie więcej niż w połowie blaszki listnej, klasyfikuje się jako części liści i wykupuje w najniższej klasie danej kategorji tytoniu;

b) uszkodzenia liści tytoni I, II i VI kategorji, naruszające więcej niż 1/10 część blaszki listnej, nieprzekraczające jednak połowy tej blaszki, powodują obniżenie klasyfikacji o jedną klasę niżej od tej, do której liście klasyfikowałyby się w stanie nieuszkodzonym;

c) liście tytoni III kategorji zniszczone mechanicznie w granicach do 1/10 części blaszki listnej klasyfikuje się o jedną klasę niżej od tej, do której liście klasyfikowałyby się w stanie nieuszkodzonym, a liście tytoni tejże kategorji zniszczone mechanicznie ponad 1/10 część blaszki listnej, nie więcej jednak niż do połowy, klasyfikuje się o dwie klasy niżej;

d) liście tytoni I klasy IV kategorji zniszczone mechanicznie w granicach do połowy blaszki listnej, klasyfikuje się o jedną klasę niżej.

Liście zaparzone przy suszeniu traktuje się jako liście mechanicznie uszkodzone.

§ 4. Liście uszkodzone przez choroby na powierzchni nie większej niż 1/3 część blaszki listnej klasyfikuje się we wszystkich kategorjach tytoniu o jedną klasę niżej od tej, do której klasyfikowałyby się w stanie zdrowym, najwyżej jednak w klasie trzeciej I, II, III, IV i VI kategorji tytoniu oraz w klasie drugiej V kategorji.

Liście uszkodzone przez choroby na powierzchni większej niż 1/3 część, lecz mniejszej od połowy blaszki listnej, klasyfikuje się jako części liści. Liście zaś uszkodzone przez choroby na powierzchni większej od połowy blaszki listnej uznaje się za nieużytek tytoniowy.

§ 5. Jako liście normalnie wysuszone klasyfikuje się liście posiadające do 19% zawartości wilgoci.

Liście zawierające do 25% wilgoci odbiera się jako liście wilgotne w klasach, do których kwalifikowałyby się w stanie należytego wysuszenia, z potrąceniem jednak wagi nadmiaru wilgoci od ogólnego ciężaru liści.

Za liście mokre uznaje się liście zawierające powyżej 25% zawartości wilgoci.

Liście mokre oraz liście o niedostatecznie wysuszonych ogonkach i nerwach głównych, przydatne jednak do użytku, klasyfikuje się, potrącając od wagi ogólnej liści wagę nadmiaru wilgoci: w kategorjach I, II, III i VI najwyżej w klasie czwartej, w kategorji IV-tej najwyżej w klasie trzeciej oraz w kategorji V najwyżej w klasie drugiej.

§ 6. Liście dostarczone przez plantatorów powinny być posortowane według jednakowych gatunków i odmian tytoniu oraz wymogów klasyfikacyjnych i powiązane w wiązki za ogonki w połowie ogonków, a u odmian i gatunków tytoni skrytoogonkowych u nasady blaszki listnej; wiązanie powinno być dokonane sznurkiem konopnym lub lnianym, albo łykiem kukurydzianem; ilość liści w jednej wiązce przy tytoniach I, II, III, IV i VI kategorji powinna wynosić od 15 do 20, przy tytoniach kategorji V od 20 do 30.

Wiązki, które zawierają liście kwalifikujące się do rozmaitych klas tej samej kategorji tytoni, klasyfikuje się według liści najniższej klasy, znajdujących się w wiązce.

Wiązki liści, zawierające liście tytoniowe różnych gatunków lub odmian, klasyfikuje się jako liście mieszane, odbierane po cenie 25 gr za kilogram.

Liście powiązane w wiązki w sposób inny, lub przy użyciu innego materjału, niż zostało przewidziane w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu,

odbiera się po cenie o 5 gr na 1 kg niższej od tej, którą należałoby zapłacić, gdyby były powiązane w sposób prawidłowy.

Liście tytoni IV kategorji klasy I, II i III niewędzone odbiera się po cenie o 10 gr niższej od ceny taryfowej za 1 kg.

Liście tytoni IV kategorji klasy I, II i III oraz liście V kategorji klasy I i II powiązane w wiązki lecz nieprostowane odbiera się po cenie o 10 gr na 1 kg niższej od tej, którą należałoby zapłacić za takie liście prostowane.

§ 7. Za staranne i dbałe rozsortowanie w wiązkach według zbiorów, treści i koloru surowca tytoniowego I kategorji klasy doborowej I, II i III, II kategorji klasy I, II i III oraz VI kategorji klasy I i II przyznaje się plantatorom 10% dodatek do cen wykupu.

§ 8. Liście wszystkich kategoryj tytoni z częściami łodyg przy ogonkach odbiera się po cenie o 10 gr niższej od ceny taryfowej za 1 kg.

Niezależnie od obniżenia ceny potrąca się z wagi odbieranych liści wagę łodyg w wiązkach.

§ 9. Plantator otrzymuje należność za liście odrostowe, uznawane za użyteczne tylko wtedy, gdy zostały one wyprodukowane za osobnem zezwoleniem.

Liście odrostowe uważa się za materjał użyteczny o ile są dojrzałe, zdrowe, wysuszone, sortowane, wiązane w wiązki.

Liście odrostowe, nieodpowiadające wyżej wskazanym wymogom względnie liście odrostowe, wyprodukowane bez zezwolenia, klasyfikuje się jako nieużytek tytoniowy.

§ 10. Cenę za 1 kg nasienia tytoniowego dojrzałego czystego, zdrowego, wyprodukowanego na zasadzie osobnego zezwolenia, o sile kiełkowania nie mniejszej niż 85%, ustala się: dla tytoni I, II i III kategorji na 10 zł, IV i VI kategorji na 12,50 zł i V kategorji na 8 zł.

Cenę za nasiona tytoniowe dojrzałe, zdrowe i czyste o sile kiełkowania od 60 do 85% oblicza się w stosunku do wartości nasienia o 85% zdolności kiełkowania.

Nasiona tytoniowe o sile kiełkowania niższej niż 60% klasyfikuje się jako nieużytek tytoniowy.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze stanowi podstawę do wydawania orzeczeń szacunkowych i obliczania należności, przypadającej plantatorom od przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy" za tytoń wyprodukowany w okresie kampanji uprawy tytoniu roku 1935.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 16 lutego 1935 r. Nr. 10, poz. 53).

Załącznik do § 1 rozp. Ministra Skarbu z dnia 31 stycznia 1935 r. (poz. 86).

I K A T E G O R J Ą

Tytonie papierosowe średnio i drobno-listne (orjentalne), kwitnące czerwono i różowo

Klasa	W Y M O G I: Zbiór	Kolor	Treściwość		Cena za 1 kg Zł gr
Do-borowa	Liście wierzchołkowe i podwierzchołkowe	złocisto-żółte, cytrynowo-żółte i czerwono-żółte	treściwe	wygładzone i wiązane w wiązki	5.70
I	Liście wierzchołkowe i podwierzchołkowe	zielonawo-żółte	treściwe		4.60
	Liście środkowe i nadspodaki	złocisto-żółte, cytrynowo-żółte i czerwono-żółte.	treściwe		
II	Liście środkowe i nadspodaki	zielonawo-żółte	treściwe		3.00
	Liście wierzchołkowe i podwierzchołkowe	złocisto-żółte, czerwono-żółte, cytrynowo-żółte i zielonawo-żółte	mniej treściwe		
	Liście wierzchołkowe i podwierzchołkowe	jasno-brunatne i czerwono-brunatne	treściwe		
III	Liście wierzchołkowe i podwierzchołkowe	jasno-brunatne i czerwono-brunatne	mniej treściwe		1.60
	Liście środkowe i nadspodaki	złocisto-żółte, czerwono-żółte, cytrynowo-żółte i zielonawo-żółte			
	Liście środkowe i nadspodaki	jasno-brunatne i czerwono-brunatne	bez względu na treściwość		
IV	Liście wierzchołkowe, podwierzchołkowe, środkowe i nadspodaki	ciemno-brunatne i zielonawo-brunatne			0.60
	Liście odrostowe, wyprodukowane za osobnem zezwoleniem	bez względu na kolor			
V	Liście wiązane, które ze względu na stan uszkodzenia i stan dojrzałości nie mogą być zaliczone do klas wyższych				0 25
	Liście niewiązane i części liści bez obcych domieszek przydatne do wyrobów				
	Spodaki bez względu na kolor i treściwość				/

<table>
<tr><th colspan="5">II KATEGORJA</th></tr>
<tr><th colspan="5">Tytoń papierosowy wielkolistny „węgierski-ogrodowy", kwitnący różowo oraz tytoń „Hercegowina"</th></tr>
<tr><th rowspan="2">Klasa</th><th colspan="3">WYMOGI</th><th>Cena za 1 kg</th></tr>
<tr><th>Zbiór</th><th colspan="2">Kolor</th><th>Zł gr</th></tr>
<tr><td>I</td><td>Liście wierzchołkowe i podwierzchołkowe</td><td>żółte i zielonawo-żółte</td><td rowspan="5">wygładzone i wiązane w wiązki</td><td>2.50</td></tr>
<tr><td>II</td><td>Liście środkowe i nadspodaki</td><td>żółte i zielonawo-żółte</td><td>2.00</td></tr>
<tr><td>III</td><td>Liście wierzchołkowe, podwierzchołkowe, środkowe i nadspodaki</td><td>brunatne</td><td>1.10</td></tr>
<tr><td rowspan="2">IV</td><td>Liście wierzchołkowe, podwierzchołkowe, środkowe i nadspodaki</td><td>zielonawo-brunatne</td><td rowspan="2">0.60</td></tr>
<tr><td>Liście odrostowe wyprodukowane za osobnem zezwoleniem</td><td>bez względu na kolor</td></tr>
<tr><td rowspan="3">V</td><td colspan="3">Liście wiązane, które ze względu na stan uszkodzenia oraz stan dojrzałości nie mogą być zaliczone do klas wyższych</td><td rowspan="3">0.25</td></tr>
<tr><td colspan="3">Liście niewiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów</td></tr>
<tr><td colspan="3">Spodaki bez względu na kolor i treściwość</td></tr>
</table>

<table>
<tr><th colspan="5">III KATEGORJA</th></tr>
<tr><th colspan="5">Tytonie cygarowe, kwitnące czerwono i różowo</th></tr>
<tr><th rowspan="2">Klasa</th><th colspan="3">WYMOGI</th><th>Cena za 1 kg</th></tr>
<tr><th>Zbiór</th><th colspan="2">Rodzaj liścia</th><th>Zł gr</th></tr>
<tr><td>I</td><td>Liście podwierzchołkowe i środkowe</td><td>nieuszkodzone, dość jednolicie zabarwione</td><td rowspan="5">wygładzone i wiązane w wiązki</td><td>1.50</td></tr>
<tr><td rowspan="2">II</td><td>Liście podwierzchołkowe i środkowe</td><td>nieznacznie mechanicznie uszkodzone</td><td rowspan="2">1.20</td></tr>
<tr><td>Liście wierzchołkowe i nadspodaki</td><td>nieuszkodzone</td></tr>
<tr><td rowspan="2">III</td><td>Liście podwierzchołkowe i środkowe</td><td>mechanicznie uszkodzone</td><td rowspan="2">0.80</td></tr>
<tr><td>Liście wierzchołkowe i nadspodaki</td><td>mechanicznie nieznacznie uszkodzone</td></tr>
<tr><td rowspan="3">IV</td><td colspan="2">Liście niewygładzone</td><td rowspan="3">wiązane w wiązki</td><td rowspan="3">0.60</td></tr>
<tr><td colspan="2">Liście wygładzone, które ze względu na stan uszkodzenia nie mogą być zaliczone do klas wyższych, które jednak do wyrobów są przydatne</td></tr>
<tr><td colspan="2">Liście odrostowe, wyprodukowane za osobnem zezwoleniem</td></tr>
<tr><td rowspan="2">V</td><td colspan="3">Liście niewiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów</td><td rowspan="2">0.25</td></tr>
<tr><td colspan="3">Spodaki bez względu na treściwość</td></tr>
</table>

<table>
<tr><th colspan="4">IV KATEGORJA</th></tr>
<tr><th colspan="4">Tytoń „KENTUCKY" kwitnący różowo</th></tr>
<tr><th rowspan="2">Klasa</th><th rowspan="2" colspan="2">WYMOGI</th><th>Cena za 1 kg</th></tr>
<tr><th>zł gr</th></tr>
<tr><td>I</td><td>Liście duże, średniotreściwe, nieuszkodzone, jednolicie zabarwione, koloru brunatnego i ciemno-brunatnego</td><td rowspan="4">wędzone, prostowane i wiązane w wiązki</td><td>1.40</td></tr>
<tr><td>II</td><td>Liście treściwe, duże i średnie</td><td>1.10</td></tr>
<tr><td rowspan="2">III</td><td>Liście duże i średnie małotreściwe i cienkie</td><td rowspan="2">0.60</td></tr>
<tr><td>Liście odrostowe, wyprodukowane za osobnem zezwoleniem</td></tr>
<tr><td rowspan="3">IV</td><td colspan="2">Liście niewiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów</td><td rowspan="3">0.25</td></tr>
<tr><td colspan="2">Liście wiązane, które ze względu na stan uszkodzeń i stan dojrzałości nie mogą być zaliczone do klas wyższych</td></tr>
<tr><td colspan="2">Spodaki bez względu na treściwość</td></tr>
</table>

<table>
<tr><th colspan="4">V KATEGORJA</th></tr>
<tr><th colspan="4">Machorka, żółto-kwitnąca</th></tr>
<tr><th rowspan="2">Klasa</th><th rowspan="2" colspan="2">WYMOGI</th><th>Cena za 1 kg</th></tr>
<tr><th>zł gr</th></tr>
<tr><td>I</td><td>Liście treściwe, duże i średnie</td><td rowspan="3">prostowane i wiązane w wiązki</td><td>1.10</td></tr>
<tr><td rowspan="2">II</td><td>Liście duże i średnie małotreściwe i cienkie</td><td rowspan="2">0.60</td></tr>
<tr><td>Liście odrostowe, wyprodukowane za osobnem zezwoleniem</td></tr>
<tr><td rowspan="4">III</td><td colspan="2">Liście drobne</td><td rowspan="4">0.25</td></tr>
<tr><td colspan="2">Liście niewiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów</td></tr>
<tr><td colspan="2">Spodaki bez względu na treściwość</td></tr>
<tr><td colspan="2">Liście wiązane, które ze względu na stan uszkodzeń i stan dojrzałości nie mogą być zaliczone do klas wyższych</td></tr>
</table>

VI KATEGORJA

Tytoń papierosowy wielkolistny „Virginia", kwitnący różowo

Klasa	WYMOGI: Treściwość	WYMOGI: Kolor		Cena za 1 kg Zł gr
I	Liście treściwe	żółte i zielonawo-żółte	wygładzone i wiązane w wiązki	2.20
II	Liście treściwe	jasno-brunatne i czerwono-brunatne		1.40
	Liście mniej treściwe	żółte i zielonawo-żółte		
III	Liście treściwe	ciemno-brunatne i zielonawo-brunatne		1.00
IV	Liście mniej treściwe	jasno-brunatne, czerwono-brunatne, ciemno-brunatne i zielonawo-brunatne		0.60
	Liście odrostowe, wyprodukowane za osobnem zezwoleniem			
V	Liście wiązane, które ze względu na stan uszkodzenia oraz stan dojrzałości nie mogą być zaliczone do klas wyższych			0.25
	Liście niewiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów			
	Spodaki bez względu na kolor i treściwość			

87.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 grudnia 1934 r.

w sprawie udzielenia Poznańskiemu Ziemstwu Kredytowemu w Poznaniu zezwolenia na dokonanie konwersji zaległości w listach zastawnych.

Na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. o pierwszeństwie hipotecznem i konwersji zaległości od pożyczek instytucyj kredytu długoterminowego (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 810) zezwalam Poznańskiemu Ziemstwu Kredytowemu w Poznaniu na konwersję zaległości w listach zastawnych.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 14 stycznia 1935 r. Nr. 11, poz. 15).

88.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 stycznia 1935 r.

w sprawie udzielenia Wileńskiemu Bankowi Ziemskiemu, Spółce Akcyjnej, mającemu siedzibę w Wilnie, zezwolenia na dokonanie konwersji zaległości od pożyczek długoterminowych — w listach zastawnych.

Na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. o pierwszeństwie hipotecznem i konwersji zaległości od pożyczek instytucyj kredytu długoterminowego (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 810) zezwalam Wileńskiemu Bankowi Ziemskiemu Spółce Akcyjnej na konwersję zaległości od pożyczek ziemskich w listach zastawnych.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 8 lutego 1935 r. Nr. 32, poz. 50).

89.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 stycznia 1935 r.

w sprawie instrukcji manipulacyjnej dla władz i urzędów celnych, dotyczącej odprawy celnej.

§ 1. Na podstawie art. 135 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) oraz art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 732) wprowadza się dołączoną przy niniejszem instrukcję manipulacyjną dla władz i urzędów celnych w sprawie odprawy celnej.

§ 2. Instrukcja ta wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1935 r. Jednocześnie przestaje obowiązywać instrukcja manipulacyjna z dnia 22 maja 1930 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 16, poz. 303), stosowana od dnia 30 października 1934 r. na podstawie zarządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 25 października 1934 r. L. D. IV. 34768/3/34 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 30, poz. 365) ze zmianami wynikającemi z przepisów wykonawczych do prawa celnego.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

Załącznik *)

90.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 stycznia 1935 r.

w sprawie regulaminu Biura Inspekcji Ministerstwa Skarbu.

§ 1. Biuro Inspekcji sprawuje w imieniu Ministra Skarbu kontrolę finansową przedsiębiorstw państwowych i mieszanych, przy pomocy delegatów do władz nadzorczych tych przedsiębiorstw, mianowanych przez Ministra Skarbu z wyjątkiem: banków państwowych oraz instytucyj kredytowych i ubezpieczniowych, monopolów państwowych, Polskiej Poczty, Telegrafu i Telefonu, Polskich Kolei Państwowych, Lasów Państwowych, Zdrojowisk Państwowych oraz Francusko - Polskiego Towarzystwa Kolejowego, S. A.

Kierownik Biura Inspekcji podlega bezpośrednio Ministrowi Skarbu.

*) Vide komunikat na str. 177.

§ 2. Kontrola finansowa przedsiębiorstw państwowych i mieszanych dotyczy:

a) angażowania Skarbu Państwa, monopolów, banków i przedsiębiorstw państwowych;
b) powoływania do życia nowych przedsiębiorstw;
c) zmian wysokości kapitału zakładowego przedsiębiorstw;
d) zbywania i wydzierżawiania przedsiębiorstw i ich części;
e) zaciągania przez przedsiębiorstwa zobowiązań dłużej - terminowych (na okres przekraczający 1 rok);
f) badania bilansów przedsiębiorstw;
g) przeprowadzania sanacji finansowej przedsiębiorstw.

§ 3. Zadaniem Biura Inspekcji jest wykonywanie uprawnień Ministra Skarbu w zakresie kontroli finansowej wszystkich przedsiębiorstw państwowych skomercjalizowanych oraz przedsiębiorstw prywatnych, w których kapitale zakładowym bierze udział Skarb Państwa lub monopole, banki państwowe, wydzielone (skomercjalizowane i niewydzielone z administracji przedsiębiorstwa państwowe oraz przedsiębiorstwa mieszane.

Banki państwowe, sprawujące bezpośrednią kontrolę przedsiębiorstw mieszanych, podlegają w tym zakresie nadzorowi Ministerstwa Skarbu za pośrednictwem Biura Inspekcji.

§ 4. Do zadań Biura Inspekcji w zakresie kontroli finansowej przedsiębiorstw (§ 1) należy:

a) wykonywanie poleceń Ministra Skarbu w sprawie kontroli finansowej;
b) informowanie Ministra Skarbu o stanie i działalności przedsiębiorstw;
c) prowadzenie ogólnych i szczegółowych wykazów statystycznych, dotyczących stanu i działalności przedsiębiorstw;
d) przeprowadzanie ogólnych i specjalnych badań, lustracyj i ekspertyz;
e) udzielanie instrukcyj i poleceń delegatom Ministra Skarbu do władz przedsiębiorstw;
f) opracowywanie instrukcyj i regulaminów dla delegatów Ministra Skarbu;
g) czuwanie nad dokładnem wypełnianiem obowiązków przez delegatów Ministra Skarbu;
h) stawianie za pośrednictwem Biura Personalnego Ministerstwa Skarbu wniosków w sprawie mianowania, odwoływania i wynagradzania delegatów Ministra Skarbu;
i) opinjowanie za pośrednictwem Biura Personalnego Ministerstwa Skarbu o wyborze lub delegowaniu, odwoływaniu i wynagrodzeniu delegatów innych ministerstw;
j) opinjowanie wniosków natury kredytowej lub finansowej, dotacyjnej, celnej — ulgi i kredyty celne —, podatkowej — ulgi i kredyty podatkowe;
k) projektowanie względnie opinjowanie zmian w statutach przedsiębiorstw;
l) opinjowanie wszelkich wniosków i projektów prawodawczych.

§ 5. W sprawach finansowych przedsiębiorstw, w których posiadają udział lub sprawują zarząd banki państwowe, Biuro Inspekcji działa w porozumieniu z Departamentem Obrotu Pieniężnego Ministerstwa Skarbu.

§ 6. Regulamin niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1935 roku.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

91.

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

w sprawie numerów obligacyj 3% Premjowej Pożyczki Budowlanej Serji I, na które padły wygrane w dniu 1 lutego 1935 r.

Urząd Długów Państwa podaje do wiadomości numery obligacyj 3% Premjowej Pożyczki Budowlanej serji I, na które padły wygrane w dniu 1 lutego 1935 r.

250 000 zł

766 667

50 000 zł.

798 037

po 10 000 zł.

12 198	72 720	228 014	460 642	852 225
31 257	148 831	402 125	520 857	885 927

po 1 000 zł.

11 710	178 760	394 766	615 240	840 210
13 273	183 490	420 453	616 642	848 217
14 874	189 994	420 600	643 806	849 940
27 185	198 417	421 910	667 444	850 320
40 492	200 821	426 375	676 909	860 790
44 401	204 390	428 579	690 172	863 218
47 754	211 043	428 630	710 314	881 521
59 770	221 240	443 269	711 034	892 811
62 940	234 344	443 870	712 535	908 667
69 342	239 370	445 100	713 056	917 195
80 706	240 641	471 981	738 264	919 291
83 917	279 483	490 001	742 818	926 175
108 220	292 811	493 249	751 667	939 809
131 594	295 363	494 949	754 705	949 103
149 601	297 407	506 616	773 722	951 318
157 239	299 473	529 870	774 658	958 475
159 979	323 925	531 655	776 591	959 597
166 368	341 352	539 908	794 623	974 296
173 429	368 889	549 175	816 695	991 305
173 671	381 346	590 732	826 793	993 322

Ogółem wylosowano 112 premij na sumę 500 000 zł. w złocie.

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr. Jakubowski.*

92.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 31 stycznia 1935 r.

L. D. III. 17766/3/34

w sprawie przyjmowania obligacyj 6% Pożyczki Narodowej na spłatę należności z tytułu podatku od spadków i podatku od darowizn.

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Na podstawie art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 5 września 1933 r. o wypuszczeniu pożyczki wewnętrznej (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 503), tudzież § 2 i 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 25 maja 1934 r. o wydawaniu obligacyj pożyczki wewnętrznej, oraz zasadach ich obrotu (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 416), Ministerstwo Skarbu ustala następujący tryb przyjmowania tych obligacyj na spłatę należności z tytułu podatku spadkowego i od darowizn:

1) Obligacje Pożyczki Narodowej mają być przyjmowane według ich wartości nominalnej, oraz przy istnieniu warunków podanych niżej na spłatę zarówno właściwej należności podatkowej, jak również należności z tytułu odsetek za odroczenie i kosztów ustalenia wartości. Nie mogą natomiast być w ten sposób uiszczane koszty egzekucyjne, oraz dodatek komunalny, które mają być uiszczane w gotówce.

Warunki przyjmowania obligacyj są następujące:

a) obligacje mogą być przyjęte na rachunek osoby obowiązanej (bezpośrednio lub solidarnie z inną osobą) do uiszczenia podatku spadkowego względnie podatku od darowizn, o ile są wystawione na imię tejże osoby, względnie stała się ona właścicielem obligacyj w drodze przelewu dokonanego za zezwoleniem Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej.

W przypadkach natomiast, gdy w obligacjach jest wymieniony jako właściciel **spadkodawca,** po którym został wymierzony podatek, a osoba składająca wykaże, że otrzymała je w spadku (choćby w części ułamkowej) lub tytułem legatu, wówczas urząd skarbowy nie żąda od podatnika dokonania przelewu obligacyj lecz umieszcza sam na odwrocie tych obligacyj, w miejscu przeznaczonem na przelewy adnotację: „Na spłatę podatku spadkowego po . . . . poz. ks. bier." Adnotacja taka ma być zaopatrzona podpisem naczelnika urzędu skarbowego, oraz pieczęcią urzędu.

b) wraz z obligacjami mają być złożone zasadniczo wszystkie kupony, których termin płatności jeszcze nie zapadł. Odchylenie od tej zasady może mieć miejsce, gdy brakuje najwyżej dwóch niepłatnych jeszcze kuponów.

Na dowodzie wpłaty i potwierdzeniu wpłaty względnie deklaracji, stwierdzających przyjęcie obligacyj powinno być wyszczególnione imię i nazwisko względnie firma podatnika, oraz numery obligacyj z podaniem wartości nominalnej odcinków. wreszcie ogólna wartość nominalna wszystkich złożonych na podatek obligacyj oraz ilość kuponów.

Na poczet należności zalicza się:

a) wartość nominalną obligacyj,

b) wartość bieżącego kuponu po dzień złożenia obligacyj.

Wartość nominalna obligacyj, które płatnik chce złożyć łącznie z wartością bieżącego kuponu powinna mieścić się w ramach należności podatkowej z doliczeniem odsetek i kosztów ustalenia wartości. W razie przeto złożenia przez płatnika obligacyj, których suma nominalna łącznie z kuponem bieżącym przewyższa sumę należnego podatku, nie należy pod żadnym pozorem wydawać płatnikowi reszty w gotówce, lecz należy przyjąć od niego mniejszą sumę w obligacjach i zażądać dla wyrównania ewent. różnicy wpłacenia brakującej kwoty gotówką.

W przypadkach powstania nadpłaty na skutek tego uiszczenia, które nastąpiło obligacjami Pożyczki Narodowej (w wyniku odwołania lub z innych powodów) suma nadpłaty względnie odpowiednia jej część nie może być zwrócona w gotowiźnie, lecz ma być zwrócona tylko w obligacjach Pożyczki Narodowej.

W tym celu izba skarbowa doniesie Ministerstwu Skarbu o powziętej decyzji, poczem wydane zostanie Urzędowi Długów Państwa zarządzenie wysłania właściwej kasie urzędu skarbowego odpowiednich odcinków obligacyj, celem zwrócenia podatnikowi.

Przy obliczaniu wartości bieżącego kuponu należy posiłkować się następującą formułką:

$$\frac{1 \times \text{ilość sztuk obl. licząc, że wszystkie są po 50 zł} \times \text{ilość dni}}{120}$$

Wstawia się ilość dni, które upłynęły od daty płatności ostatniego kuponu już płatnego łącznie z dniem jego płatności, nie wliczając dnia złożenia obligacyj oraz licząc każdy miesiąc **pełny,** który już upłynął, w ilości dni 30.

Przykład: Podatnik składa 23 sierpnia obligacje nominalnej wartości 3 200 zł obliczenie:

$$\frac{1 \times 64 \times 52}{120} = 27 \text{ zł } 73 \text{ gr.}$$

Przyjęte na podatek obligacje kasa urzędu skarbowego zarachowuje:

1) **na przychód** tytułem podatku spadkowego względnie podatku od darowizn oraz należności ubocznych sumę nominalną obligacyj łącznie z wartością bieżącego kuponu,

2) **na rozchód:**

a) wartość nominalną obligacyj na rachunek w sumach obrotowych pod nazwą „skup obligacyj 6% Pożyczki Narodowej przyjętych na podatki",

b) wartość bieżącego kuponu na budżet wydatków cz. 18 dz. 1 r. 1 § 2.

W razie natomiast przedłożenia przez płatnika obligacyj, przy których brakuje jednego lub dwóch niezapadłych kuponów powinna kasa urzędu skarbowego obliczyć wartość tych kuponów i o tę kwotę zmniejszyć wartość nominalną obligacyj podlegającą przyjęciu na podatki. W przypadkach zatem tego rodzaju kasa urzędu skarbowego dokona następujących zarachowań:

a) na przychód należności podatkowej wartość nominalna obligacyj po potrąceniu wartości brakujących kuponów,

b) na przychód na dz. 5 § 11 budżetu dochodów Ministerstwa Skarbu wartość brakujących kuponów,

c) na rozchód na rachunek sum obrotowych n. p. „Skup obligacyj Pożyczki Narodowej przyjętych na podatki" wartość nominalną złożonych obligacyj.

W księgach bierczych przy pozycjach wpłat, dokonanych obligacjami Pożyczki Narodowej mają kasy urzędów skarbowych umieszczać adnotację „Poż. Nar." analogicznie jak to ma miejsce przy wpłatach państwową rentą ziemską w myśl okólnika z dn. 12 stycznia 1934 r. L. D. III. 21623/3/33.

Przyjęte i zarachowane w powyższy sposób obligacje Pożyczki Narodowej przesyła kasa urzędu skarbowego co miesiąc w trybie zarządzenia z dn. 28 lipca 1933 r. L. D. III. 11148/6/33 łącznie z innemi walorami, skupionemi na rachunek Skarbu Państwa przy specjalnych wykazach do Urzędu Długów Państwa.

Wykazy te, których blankiety dostarcza Urząd Długów Państwa sporządza kasa urzędu skarbowego w 3-ch egzemplarzach zapomocą kalki: dwa egzemplarze wykazu mają być wysłane do Urzędu Długów Państwa, trzeci zaś do przełożonej izby skarbowej wraz z dziennikami kasowemi. Urząd Długów Państwa potwierdza na jednym egzemplarzu odbiór i zgodność przesyłki i kieruje go do właściwej izby skarbowej, która uzgodni z dziennikami kasowemi.

Okólnik Ministerstwa Skarbu z dn. 5 lipca 1934 r. N. D. III. 11564/3/34 w sprawie przyjmowania obligacyj 6% Pożyczki Narodowej na podatek spadkowy i od darowizn traci moc obowiązującą.

Podsekretarz Stanu:
(—) *W. Staniszewski.*

93.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 lutego 1935 r.

L. D. III. 2011/3/35

w sprawie przekazów czekowych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Według doniesienia Pocztowej Kasy Oszczędności, izby skarbowe i kasy urzędów skarbowych wystawiają często przekazy czekowe na kwoty, przewyższające 2.000 zł. W związku z tem Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że jedynie przekazy **pocztowe** mogą być wystawiane do wysokości 5.000 zł, a to zgodnie z postanowieniem § 125 ordynacji pocztowej w brzmieniu rozporządzeniaMinistra Poczt i Telegrafów z dnia 13.X. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 828), natomiast w myśl obowiązujących w tej mierze przepisów Pocztowej Kasy Oszczędności o obrocie czekowym, kwoty poszczególnych przekazów **czekowych na P. K. O.** dla odbiorców w miejscowościach poza siedzibą oddziałów Banku Polskiego nie mogą przekraczać 2.000 zł.

O powyższem powiadomić należy podległe kasy (typu A) urzędów skarbowych.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Nowak.*

94.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 8 lutego 1935 r.

L. D. IV. 1529/2/35

w sprawie zwrotu zabezpieczenia przy wywozie towarów w czynnym obrocie uszlachetniającym.

Do

Dyrekcji Ceł w Warszawie, Poznaniu, Lwowie, Mysłowicach i Gdańsku, Inspektoratu Ceł w Gdańsku oraz wszystkich Urzędów Celnych.

Wobec wątpliwości, wysuniętych przez jeden z urzędów celnych, jak należy traktować sprawy zwrotu zabezpieczenia w wypadkach, kiedy kontyngent towaru, odprawionego w czynnym obrocie uszlachetniającym w/g jednego zgłoszenia, wywożony jest następnie czę-

ściami w/g różnych zgłoszeń, zarządza się co następuje:

W wymienionych wypadkach zwrot części zabezpieczenia, pobranego przy przywozie w/g jednego zgłoszenia celnego, następuje na podstawie polecenia wypłaty wystawionego przez Naczelnika Urzędu Celnego na odpisie deklaracji wywozowej; zwrot ten odnotowuje się na wszystkich trzech egzemplarzach zgłoszenia celnego przywozowego przyczem pierwszy egzemplarz tego zgłoszenia Urząd Celny zatrzymuje do czasu ostatecznego rozrachunku należności celnych z danego transportu. Polecenie wypłaty przy tej manipulacji stanowi dokument rozchodowy.

Przy zwrocie ostatniej części zabezpieczenia dokumentem rozchodowym jest pierwszy egzemplarz zgłoszenia celnego przywozowego.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

95.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 12 lutego 1935 r.

L. D. IV. 39296/3/34

w sprawie załatwiania formalności celnych przez właściwych odbiorców.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z postanowieniem paragrafu 34 ustęp 2 przepisów wykonawczych do prawa celnego z dnia 9 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 820 r. 1934) o osobach uprawnionych do złożenia zgłoszenia celnego wyjaśnia się, co następuje:

„Gdy towary nadchodzące pod adresem banków, domów handlowych, firm spedycyjnych i t. p. przeznaczone są dla innych osób (odbiorców), zgłoszenie do odprawy celnej, poza przypadkami przewidzianemi w art. 37 ust. 3-a prawa celnego, może złożyć również osoba, dla której towar jest przeznaczony. W tym przypadku przeniesienie uprawnienia do rozporządzenia towarem (art. 37 prawa celnego) następuje na podstawie oświadczenia adresata, że dana przesyłka przeznaczona jest dla tej osoby; osoba, dla której towar jest przeznaczony, powinna na oświadczeniu umieścić następującą klauzulę: „Stwierdzam, że wyżej wymieniony towar jest przeznaczony dla mnie i przyjmuję na siebie wszelkie zobowiązania, jakie w myśl przepisów celnych ciążą na stronie". Podpisy adresatów i osoby, dla której towar jest przeznaczony, mogą być uwierzytelnione również przez Urząd Celny. Gdyby Urząd miał podejrzenie, że towar nie jest przeznaczony dla tej osoby (art. 37 ust. 4 prawa celnego), to celem dopuszczenia do złożenia przez nią zgłoszenia, może zażądać przedstawienia dowodów tranzakcji (korespondencji, aktu kupna i sprzedaży i t. p.) stwierdzających, że towar rzeczywiście do tej osoby należy. Wyżej wymienione oświadczenie urząd celny dołącza do pierwszego egzemplarza zgłoszenia celnego".

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

96.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 lutego 1935 r.

L. D. IV. 4476/3/35

w sprawie towarów pochodzących i przychodzących z Zagłębia Saary.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Począwszy od dnia 18 (osiemnastego) lutego 1935 r. towary, pochodzące i przychodzące z Zagłębia Saary, należy przy odprawach celnych traktować narówni z towarami, pochodzącemi i przychodzącemi z Niemiec.

Przy odprawach celnych tych towarów mają zatem od 18 lutego 1935 r. zastosowanie postanowienia okólników: z dnia 12 października 1933 r. L. D. IV. 27104/2/33 w sprawie stosowania do towarów pochodzących z Rzeszy Niemieckiej stawek II kolumny taryfy celnej przywozowej i z dnia 12 października 1934 r. L. D. IV. 32922/3/34 w sprawie stosowania ceł konwencyjnych do niektórych towarów pochodzenia niemieckiego.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski*

97.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 lutego 1935 r.

L. D. IV. 2549 3/35

w sprawie ewidencyjnych zaświadczeń eksportowych na odzież oraz gotowe wyroby włókiennicze.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z wywozem zagranicę odzieży i gotowych wyrobów włókienniczych Ministerstwo Skarbu zarządza, aby urzędy celne, na wniosek eksporterów, potwierdzały występ tych towarów zagranicę na przedstawianych przez nich ewidencyjnych zaświadczeniach eksportowych według załączonego wzoru. Zaświadczenia te służą stronom do specjalnych celów ewidencyjnych i nie mają związku zarówno z deklaracją wywozową przewidzianą w § 55 ust. 3 przepisów wykonawczych do prawa celnego, jak i z zaświadczeniami eksportowemi, przewidzianemi w rozporządzeniach Ministerstwa Skarbu o postępowaniu związanem z przyznawaniem zwrotów ceł przy wywozie towarów zagranicę.

Potwierdzenie zaświadczeń powinno się odbywać na zasadach następujących:

1) Ewidencyjne zaświadczenie eksportowe powinno być przedstawione przez eksportera w dwóch egzemplarzach odpowiednio wypełnionych, jednocześnie ze zgłoszeniem towaru do odprawy celnej.

2) Urząd celny potwierdza na obu egzemplarzach ewidencyjnego zaświadczenia eksportowego występ towaru zagranicę po dokładnem sprawdzeniu zgodności zawartych w niem danych odnośnie rodzaju (nazwy) i wagi towaru z faktycznym stanem przesyłki; potwierdzenie podpisuje naczelnik urzędu celnego. Gdy towar istotnie wystąpi zagranicę urząd celny wydaje stronie pierwszy egzemplarz potwierdzonego ewidencyjnego zaświadczenia eksportowego, drugi zaś egzemplarz dołącza do akt.

3) Przesyłki z odzieżą oraz gotowemi wyrobami włókienniczemi, zaopatrzone w wymienione ewidencyjne zaświadczenia eksportowe, podlegają wpisaniu do rejestru wywozu, o tyle, o ile ogólne przepisy, zawarte w instrukcji manipulacyjnej, z innych względów tego wymagają.

4) W przypadkach zgłoszenia towaru do odprawy wywozowej w wewnętrznym urzędzie celnym, występ towaru zagranicę potwierdza na ewidencyjnem zaświadczeniu eksportowem tenże urząd i to po otrzymaniu z granicznego urzędu celnego zawiadomienia, że towar istotnie został wywieziony zagranicę.

Zaznacza się, że poza zaświadczeniem eksportowem, o którem wyżej mowa, eksporter zachowuje prawo do otrzymania deklaracji wywozowej według wzoru Nr. 10, przewidzianego w ustępie 3 paragrafu 55 przepisów wykonawczych do prawa celnego z dnia 9 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 820), o ile urząd celny nie zezwoli, w myśl tychże przepisów, na zgłoszenie towaru na piśmie. W tym ostatnim przypadku, zgodnie z ogólnemi przepisami, strona otrzymuje kwit celny.

5) Niniejszy okólnik ma być stosowany od dnia 1 marca 1935 r.

Do dnia 28 lutego 1935 r. obowiązuje okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 30 listopada 1933 roku L. D. IV. 30677/3/33. Jednocześnie wyjaśnia się, że do dnia 31 maja 1935 r. zamiast ewidencyjnych zaświadczeń eksportowych, przewidzianych niniejszym okólnikiem, strony mogą przedkładać odpowiednio uzupełnione zaświadczenia eksportowe, przewidziane okólnikiem L. D. IV. 30677/3/33.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

Załącznik do okólnika Ministerstwa Skarbu
L. D. IV. 2549/3/35 (poz. 97).

Ewidencyjne zaświadczenie eksportowe Nr.............

Podpisany niżej.................... zamieszkały.................... działający w imieniu firmy.................... zgłasza niniejszem do wywozu zagranicę przez Urząd Celny w.................... pod adresem odbiorcy, mającego siedzibę w.................... poniżej wyszczególniony transport towarów:

Nr. kolejny	Nr. Nr. wagonów	Ilość jednostek opakunkowych	Cechy, numery i znaki opakowania	Rodzaj opakowania	Nazwa towaru	Ilość sztuk	Wartość	Waga brutto	Waga netto	Uwagi
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										
11										
12										
13										
14										

Zgodność powyższych danych co do ilości, wartości towarów, cech, numerów i znaków opakowania, rodzaju opakowania, wagi towarów ze stanem faktycznym stwierdzam własnoręcznym podpisem pod rygorem odpowiedzialności z przepisów karno-skarbowych.

Dnia.................... 193........ r. M. P. ....
(podpis)

Urząd celny w.................... stwierdza niniejszem, że wymieniony wyżej towar (nazwa i waga towaru) wystąpił zagranicę dnia.................... 193 r. na statku (nazwa statku) / w wagonie Nr.......... pociągu Nr.......... pod adresem.................... za konosamentem Nr.......... / za kolejowym listem przewozowym Nr..........

M. P. *NACZELNIK URZĘDU CELNEGO:*

98.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 lutego 1935 r.

L. D. V. 2669/4/35

w sprawie przerobu i konserwowania jelit oraz pęcherzy.

Do

Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego, Wydział Skarbowy w Katowicach.
w Katowicach.

Zwraca się załączniki sprawozdania z dnia 19 listopada 1934 r. L. Sk. II. 53/Se/22/1/34 z wyjaśnieniem, że czyszczenie jelit i pęcherzy surowych czyli t. zw. szlamowanie, polegające na oczyszczeniu ich z łoju i nieprzetrawionych części pokarmu — należy uważać za przerób, t. j. czynność przemysłową, natomiast suszenie i solenie jelit oraz suszenie pęcherzy jako mające charakter czynności li tylko konserwacyjnych, należy w rozumieniu ustępu trzeciego art. 7 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 716) uważać za przygotowawczą czynność handlową.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

— — — — — — — — — — — — — — —

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 2669/4/35

Warszawa, dnia 14 lutego 1935 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym
udziela się do wiadomości i stosowania.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko*

99.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 lutego 1935 r.

L. D. III. 106/1/35

w sprawie potrąceń z uposażenia.

Do

Izby Skarbowej
w Grudziądzu.

Na pismo z dnia 13.XII 1934 r. N. II-2/1/17/34 Ministerstwo Skarbu komunikuje, że potrącenia z uposażenia na zasadzie art. 21 p. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28.X 1933 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663) mogą być dokonywane tylko w odniesieniu do danin państwowych. Podstawą bowiem potrącenia jest w takim przypadku zarządzenie władzy administracyjnej, która jedynie o jej przysługujących wierzytelnościach może stanowić.

Nie wyklucza to jednak możności dokonania potrącenia z uposażenia daniny komunalnej w myśl postanowień art. 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.III 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342). W takim przypadku jednak potrącenie będzie dokonane na zasadzie art. 21 p. 1 powołanego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28.X 1933 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Nowak.*

— — — — — — — —

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. III. 106/1/35.

Warszawa, dn. 11 lutego 1935 r.

Biuru Personalnemu, wszystkim Departamentom, Komendzie Straży Granicznej, Prokuratorji Generalnej R. P., Państwowemu Urzędowi Kontroli Ubezpieczeń, Urzędowi Długów Państwa, Mennicy Państwowej, Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego i Państwowego Monopolu Spirytusowego, Generalnej Dyrekcji Loterji Państwowej, Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego, wszystkim Izbom Skarbowym i Dyrekcjom Ceł, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu, Wydział Skarbowy, wszystkim Wydziałom Departamentu Budżetowo - Kasowego do wiadomości.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Nowak.*

100.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 15 lutego 1935 r.

L. D. IV. 1705/3/35

w sprawie wywozu pierza i puchu w celach niehandlowych.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z § 6 rozporządzenia z dnia 23 października 1934 r. o ustanowieniu taryfy celnej wywozowej (Dz. U. R. P. Nr. 96, p. 873)

wyjaśnia się, że przy wywozie zagranicę pierza i puchu w celach niehandlowych mają zastosowanie postanowienia okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 11 czerwca 1932 r. L. D. IV. 13732/3/32 w sprawie wywozu pierza i puchu (Dz. Urzędowy Ministerstwa Skarbu Nr. 18, poz. 291).

Władze celne I instancji mogą zatem we własnym zakresie zwalniać od cła wywozowego te przesyłki pierza i puchu, które odpowiadają warunkom, podanym w wymienionym okólniku.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

101.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 lutego 1935 r.

L. D. IV. 5184/3/35

w sprawie tymczasowego stosowania zniżek konwencyjnych, przewidzianych w Protokóle Taryfowym polsko - norweskim.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Dnia 8 stycznia 1935 r. został podpisany w Warszawie Protokół Taryfowy polsko - norweski wraz z załącznikami, będący uzupełnieniem Traktatu Handlowego i Nawigacyjnego, zawartego pomiędzy Polską a Norwegia dnia 22 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 747-8 z 1927 r.) i Protokółu Dodatkowego z dnia 26 kwietnia 1928 r. do tego traktatu (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 296 z 1929 r.).

Stosownie do uchwały Rady Ministrów z dnia 6 lutego 1935 r. postanowienia celne Protokółu Taryfowego z dnia 8 stycznia b. r. mają być tymczasowo stosowane do czasu ratyfikacji.

W związku z powyższem podaje się do wiadomości i wykonania co następuje:

1. Począwszy od dnia 20 lutego 1935 r. do towarów wymienionych w Protokóle a wyszczególnionych w załączonej liście, pochodzących i przychodzących z Norwegii, należy stosować stawki celne, podane w tejże liście.

2. Papieru pakowego podpadającego pod pozycję 811 taryfy celnej przywozowej, zawierającego barwniki dodane w ograniczonej ilości jedynie w celu stonowania barwy, nie należy traktować jako papier barwiony.

W razie wątpliwości próbki towaru należy przesyłać Ministerstwu Skarbu do rozstrzygnięcia.

3. Zniżki przyznane Norwegji w Protokóle z dnia 8 stycznia b. r., przechodzą na podstawie klauzuli największego uprzywilejowania na wszystkie państwa traktatowe, korzystające z tej klauzuli.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski*

Załącznik do okólnika L. D. IV. 5184/3/35.
(poz. 101).

Zniżki konwencyjne przyznane Norwegji.

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg w złotych
116 p. 4	Dorszowate i inne ryby morskie, oprócz osobno wymienionych . .	7.50
	Uwaga 2. Ryby morskie świeże, przywożone na obcych statkach rybackich do portów polskiego obszaru celnego, podlegają cłu według wagi netto.	
216 ex p. 2, b	Tran dla celów leczniczych, sprowadzany przez porty polskiego obszaru celnego za pozwoleniem Ministra Skarbu . . .	55—
254 p. 2	Stokfisze, klepfisze .	10—
256 ex p. 1 i ex p. 2	Śledzie wędzone i opiekane, w opakowaniu hermetycznem, bez dodatku oliwy lub innych przypraw, zwane „Kippers" lub „Kippered Herings" .	40.—
256 ex p. 3	Śledzie, szproty z gatunku clupea spratus i clupea harengus, sprowadzane pod nazwami „brisling", „sild", „ansjos", w oliwie lub przyprawie pomidorowej i t. p., chociażby z korzeniami, w opakowaniu hermetycznem:	
	a) powyżej 500 g .	75.—
	b) 500 g i mniej .	105.—
256 ex p. 4	a) Ryby morskie z gatunku gadus callarias i podobne faszerowane, w opakowaniu hermetycznem, według złożonych wzorów . .	50.—
	b) Faszerada z ryb morskich z gatunku gadus callarias i podobnych, w zupie, w opakowaniu	

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg. w złotych
	hermetycznem, według złożonych wzorów	30.—
ex 466 p. 1,a	Klej rybi płynny oprócz tubek, w opakowaniu powyżej 2 kg dla użytku przemysłowego za pozwoleniem Ministra Skarbu .	20.—
ex 516 p. 1	Skóry lisów srebrnych (czarne), surowe .	10.000.—
ex 517 p. 1	Skóry lisów niebieskich (polarne), surowe .	5.000.—
ex 530 p. 1	Skóry futrzane „white coats", surowe . .	bez cła
649 ex p. 2	Pasy napędne, bawełniane nasycone gumą (balata) . . .	350.—
925 ex p. 5	Żelazo - wanad - tytan	bez cła
ex 964 p. 1, c	Więźby do nart, według złożonych wzorów .	100.—
1248 ex p. 5	Narty	150.—
1248 p. 9, b, I	Haczyki do wędek (bez przynęty) . .	250.—

102.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 lutego 1935 r.

L. D. V. 6282/2/35

w sprawie opodatkowania podatkiem dochodowym na rok podatkowy 1934 gospodarstw rolnych do 15 ha.

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego, Wydział Skarbowy w Katowicach.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niektóre urzędy skarbowe pociągnęły do opodatkowania w roku podatkowym 1934 — osoby, **których jedynem źródłem dochodu jest dochód z gospodarstwa rolnego poniżej 15 ha użytkowego gruntu.**

W myśl postanowień ust. 2 art. 15 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 76 z roku 1934, poz. 715), przy obliczaniu ogólnego dochodu z tego rodzaju gospodarstw rolnych położonych ponad 5 klm. od granicy miast z ludnością wyżej 100.000 mieszkańców, przyjmuje się **dochód** w wys**okości nieprzekraczającej wartości 4 centnarów metrycznych żyta z 1 ha gruntu po cenach przeciętnych w roku osiągnięcia dochodu,** służącego za podstawę do opodatkowania w myśl art. 13 wyżej powołanej ustawy.

Ponieważ cena żyta w roku kalendarzowym 1933 wynosiła przeciętnie 15 zł za 1 centnar, przeto dochód z gospodarstwa rolnego o obszarze 15 ha gruntu użytkowego — wynosi: 15 ha po 4 centnary à 15 zł, czyli zł 900. Doliczając czystą wartość użytkową mieszkania zajmowanego przez samego właściciela, która w gospodarstwach drobnych nie powinna przekraczać 200 — 300 zł rocznie — ogólny dochód z takiego gospodarstwa wyniesie łącznie zł 1.100—1.200, który to dochód nie podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym.

W związku z powyższem Ministerstwo Skarbu poleca przeprowadzić rewizję wszystkich wymiarów, dokonanych osobom, o których mowa w ustępach poprzednich niniejszego okólnika, i w razie stwierdzenia, że wymiar podatku został dokonany wbrew przepisom art. 15 ustawy wstrzymać egzekucję podatku do czasu rozpatrzenia odwołania przez Komisję Odwoławczą a co do płatników, którzy odwołań od tego rodzaju wymiarów nie wnieśli, upoważnia się dyrektorów izb skarbowych do umarzania, w trybie art. 130 O. P., wymierzonego podatku po sprawdzeniu stanu faktycznego.

Podsekretarz Stanu:
(—) *W. Staniszewski.*

103.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 15 lutego 1935 r.

L. D. III. 597/3/35

w sprawie przyjmowania złotych 4½% listów zastawnych Państwowego Banku Rolnego na spłatę zaległości podatkowej.

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Wobec rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 7 grudnia 1934 r. o przyjmowaniu złotych 4½% listów zastawnych Państwowego Banku Rolnego na spłatę zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 965) — wzamian postanowień pkt. B. ustępu pierwszego zdania pierwszego okólnika tut. z dn. 28 lipca 1933 r. L. D. III. 11148/6/33 — obowiązują postanowienia §§ 1 i 2 powołanego wyżej rozporządzenia. (Patrz Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 36, poz. 47 z r. 1934).

Natomiast postanowienia zdania drugiego ustępu pierwszego p. B. rozpoczynające się od słów: „Ministerstwo Skarbu nadmienia i t. p." oraz dalsze postanowienia tego punktu B. pozostają bez zmiany.

Przy tej sposobności należy przypomnieć kasom urzędów skarbowych, że przyjęte w myśl okólników z dn. 28 lipca 1933 r. L. D. III. 11148/6 i z dnia 31 stycznia 1935 r. L. D. III. 17766/3/34 obligacje państwowej renty ziemskiej, 6% Pożyczki Narodowej, jak również i niezapadłe kupony przy tych obligacjach mają być przesyłane do Urzędu Długów Państwa **w stanie niezniszczonym;** ze sprawozdania bowiem tego Urzędu wynika, że niektóre kasy urzędów skarbowych przesyłają omawiane obligacje skasowane.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Nowak.*

104.

WYKŁADNIA

ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

425: (art. 54 pkt. 6 u. o. s. oraz § 104 r. w. s.). Najwyższy Trybunał Administracyjny wyrokiem z dnia 22 listopada 1934 r. L. Rej. 27/32 ustalił, że pismo, stwierdzające umowę o nabycie nieruchomości tylko w takim razie ma być uznane za wolne od opłaty stemplowej na mocy punktu 6 art. 54, t. j. z tego tytułu, iż dana nieruchomość ma cechy budynku **niewykończonego** — jeżeli „w chwili sporządzenia pisma istnieje na gruncie conajmniej rozpoczęta sama budowla, tak iż o niewykończonym budynku dopóty nie może być mowy, dopóki praca około wzniesienia budowli nie wyjdzie poza czynności jedynie przygotowawcze, jak: gromadzenie materjału, niwelacja, wykopy i t. p. kwestja ta jest w swej istocie zagadnieniem natury technicznej, związanem z indywidualnemi okolicznościami, których stwierdzenie należy do właściwej władzy, sprawującej nadzór nad budownictwem. Władza ta ma zaświadczyć stan budowli dla celów zwolnienia przeniesienia własności tejże od opłaty; do władzy wymiarowej natomiast należy oparcie konkluzyj prawnych na tem zaświadczeniu, a w szczególności ocena, czy zaświadczone w niem okoliczności faktyczne uzasadniają powzięcie decyzji o zwolnieniu.

Od dnia 1 kwietnia 1933 r. odpowiednikiem punktu 6 art. 54 u. o. s. jest punkt a) art. 9 ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 173) (L. D. V. 43311/5/34).

Z MINISTERSTWA SKARBU.

Komunikat

w sprawie skradzionej pieczęci do laku.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że skradziono pieczęć metalową do laku z napisem: „Izba Skarbowa Łódzka, Komisarz Akcyz i Monop. Państw. Nr. 8".

Komunikat

o sprostowaniu błędów na str. 144, 145 i 146 Dziennika Urzędowego Nr. 4 z r. 1935.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w okólniku z dnia 31 stycznia 1935 r. L. D. V. 1689/1/35 w sprawie wykładni postanowień ordynacji podatkowej, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu z r. 1935 Nr. 4, poz. 72, należy sprostować następujące błędy drukarskie:

strona	szpalta	wiersz	wydrukowano	powinno być
144	lewa	25 od góry	wymienionych	wniesionych
144	prawa	25 od góry	znaczony	zaznaczony
144	"	16 od dołu		brak przecinka przed wyrazem „ulgowego"
145	"	16 od dołu	podatkowej	pocztowej
146	lewa	4 od góry	sobę	osobę
146	"	27 od góry	zmierzających	zmierzającej
146	"	21 od dołu	o odwołania	odwołania
146	prawa	15 — 16 od góry	zastowaniu	zastosowaniu

Komunikat
w sprawie zeznań o dochodzie.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości płatników podatku dochodowego co następuje:

W myśl przepisów ordynacji podatkowej, termin składania zeznań o dochodzie na rok podatkowy 1935 dla osób fizycznych upływa 1 marca. W tym samym terminie osoby, obowiązane do składania zeznań o dochodzie, powinny uiścić przedpłatę na podatek dochodowy w wysokości połowy kwoty, jaka przypada od zeznanego dochodu.

W latach poprzednich termin składania zeznań był rok rocznie przesuwany o dwa miesiące, a więc z 1 marca na 1 maja. W roku bieżącym rozporządzenie Ministra Skarbu ogłoszone w Dzienniku Ustaw Nr. 9, poz. 50 przesunęło termin składania zeznań oraz uiszczania przedpłaty tylko dla osób fizycznych prowadzących w r. 1934 prawidłowe lub uproszczone księgi i tylko o 1 miesiąc, t. zn. do dnia 1 kwietnia.

Dla osób nieprowadzących ksiąg, obowiązuje nadal termin 1 marca, który przesunięty nie będzie, osoby te zatem winny złożyć zeznanie o dochodzie oraz uiścić przedpłatę na podatek dochodowy na rok podatkowy 1935 w terminie do dnia 1 marca.

Komunikat
w sprawie rozesłania instrukcji manipulacyjnej, dotyczącej odprawy celnej władzom i urzędom celnym.

Załącznik do zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 stycznia 1935 r. ogłoszonego w niniejszym Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu pod poz. 89, zawierający instrukcję manipulacyjną dla władz i urzędów celnych, dotyczącą odprawy celnej będzie rozesłany w najbliższych dniach właściwym urzędom i władzom celnym. Pozostałe egzemplarze można zamawiać w administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu (Nr. P. K. O. 30305) w cenie 1 zł. za egzemplarz.